

Op 14 oktober komt Kardinaal Oscar Andres Rodriguez Maradiaga, aartsbisschop van Tegucigalpa (Honduras) en voorzitter van Caritas International, naar Brussel. Volgens het persbericht (1) van Caritas International is er na een bezoek aan Caritas Europa om 11 uur een onderhoud gepland met Europees President Herman Van Rompuy in het kader van het Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting.

Zij zullen het samen hebben over de beleidsvoorstellen die de Caritasorganisaties via hun campagne "zero poverty" naar voren schuiven. Verder zal hij een betoog houden in aanwezigheid van prinses Astrid dat handelt over onze politieke en morele verantwoordelijkheid om de menselijke waardigheid in het centrum van het debat voor meer sociale rechtvaardigheid te plaatsen en zo komaf te maken met het schandaal van de armoede.

Tot slot van de academische zitting zal hij de tweede Prijs Caritas International-Deckers overhandigen. Het is een driejaarlijkse prijs van 75.000 euro die bestemd is voor een persoon of een organisatie die zich onderscheidt binnen een van de werkerterreinen van Caritas International (noodhulp, ontwikkelingshulp en opvang en begeleiding van niet- EU-migranten).

Klinkt allemaal zeer waardig en nobel moest het niet zijn dat deze zelfde Kardinaal Oscar Andres Rodriguez Maradiaga één van de eerste hoogwaardigheidsbekleders was die zich repte om te ontkennen dat er een staatsgreep plaats vond in Honduras op 28 juni 2009 . Letterlijk zei hij toen het volgende over de afzetting en uitwijzing van de grondwettelijk verkozen president Zelaya: "Dit is geen staatsgreep . De stappen die ondernomen werden zijn diegene die voorzien zijn in de grondwet".(2) Tot op de dag vandaag blijft hij bij dit standpunt en ontkent hij dat mét de staatsgreep en het daaropvolgend de facto regime van Micheletti grote schendingen tegen de mensheid gepaard gingen . Tot nu toe zijn hier al ontelbare goed gefundamenteerde rapporten over gepubliceerd door mensenrechtenorganisaties en internationale instellingen zoals de VN en CIDH.

Maradiaga wordt ondertussen door een groot deel van de katholieke bevolking van Honduras uitgespuwd en geniet veel minder erkenning en geloofwaardigheid als voorheen. Maradiaga werd in het verleden steeds naar voren geschoven als één van de mogelijke pausopvolgers, iets wat hij nu (hopelijk toch !) wel kan vergeten vanwege zijn ambigue rol in het consolidatieproces van de staatsgreep in Honduras.

Alhoewel Maradiaga internationaal als progressief beschouwd wordt binnen de katholieke kerk is hij dat voor mensenrechtenactivisten in Honduras zeker niet. Maradiaga is in mensenrechtenkringen zeker geen onbeschreven blad en hij wordt en wérd dan ook al meermaals in verband gebracht met de doctrine van (3) de nationale veiligheid van de jaren '80 die gedwongen verdwijningen van

studenten, mensenrechtenactivisten, vakbondsmilitanten, boerenleiders etc met zich meebracht. Volgens priester Fausto Milla 1, die als gevolg van de staatsgreep het land moest verlaten, werd de medeplichtigheid of medeweten van de rechtse kerk zeer duidelijk waar het gaat over het bloedbad van Río Sumpul op 14 de mei 1980. Het is bijna onmogelijk niet te zien hoe de militaire acties in plaats van tegengehouden eerder vegemakkelijkt werden door de rechtse krachten binnen de kerk. Rodriguez was op dat moment bisschop van het bisdom van Santa Rosa de Copan. Hij ontmantelde heel de structuur van pastorale hulp aan de armen en hun strijd tegen onderdrukking die op poten werd gezet door zijn linkse voorganger José Carranza. (4) Volgens Fausto Milla lijkt Kardinaal Rodriguez dan ook eerder op een kolonel zonder epaulet dan op een pastoor! Dat zei hij al in 1980 en herhaalde hij nog eens net voor hij gedwongen het land moest verlaten en in ballingschap naar El Salvador vertrok afgelopen juli. (5)

Volgens verschillende berichten die aan het licht kwamen maanden na de staatsgreep nam Rodriguez deel aan verschillende vergaderingen in Tegucigalpa in de dagen voorafgaand aan de staatsgreep van 28 juni 2009. Ondertussen is bevestigd dat deze ook bijgewoond werden door de autoriteiten van het parlement en het hooggerechtshof alsook de Amerikaanse ambassadeur, Hugo Llorens, en andere vertegenwoordigers van het State Department van de VS. (6)

Een paar dagen na de staatsgreep verscheen Rodriguez op de nationale televisiezenders waar hij een verklaring voor las van de bisschoppenconferentie waarin deze de staatsgreep ondersteunde. Tijdens deze verklaring zei Rodriguez ook nog dat het vervelend zou zijn moest de grondwettelijke president Zelaya terugkeren omdat dit dan wel eens een bloedbad zou kunnen veroorzaken. (7)

Rodriguez speelde hierbij handig in op de gevoelens van angst en onzekerheid die er die dagen heersten in het land . Het gevolg was dat i.p.v. verzoening te betrachten, wat een kardinaal waardig zou zijn, hij op dat moment vertwijfeling en geweld zaaide .

Het Nationaal Front van Volksverzet wist dit echter eerder positief aan te wenden en in haar vormingssessies laat ze de mensen bewust worden van de dominerende en overheersende macht van de kerk . Dit heeft in het gehele land voor minder kerkgangers gezorgd maar voor eens zoveel militante activisten die ijveren voor echte sociale rechtvaardigheid die stilaan maar zeker uitmondt in een Uitgebreid Front als sociaal en politiek alternatief.

(1) <http://www.caritas-int.be/nl/index.html>

(2) http://www.cronica.com.mx/nota.php?id_nota=445048: Rodriguez: "No es un golpe de Estado. Los pasos dados son los previstos por la Constitución"

(3) Achtergrondinfo over de doctrine van nationale veiligheid in de jaren 80: The United States' Anti-Democratic Pattern in Honduras

<http://www.progressive.org/node/133028>

(4) Wie is Padre Fausto Milla?:

<http://www.derechos.org/nizkor/honduras/doc/milla.html>

(5) Diario Tiempo, edición de 21 de enero de 1982. Pág. 8

(6) Ondertussen is hij terug naar Honduras gekeerd.

(7) <http://www.kaosenlared.net/noticia/washington-golpe-estado-honduras-aqui-estan-pruebas>

(8) <http://www.hondurasmorazanica.info/2009/07/cardenal-rodriguez-en-los-80-complice.html>

Het in de verf zetten van het schandalige bezoek van Rodriguez aan België als voorzitter van Caritas Internationaal heeft dan toch wat stof doen opwaaien

Door Maximilia

Samen met CIFCA (Iniciativa de Copenhague para Mexico y América Central) is er sinds maandag door progressieve Europese NGO's ijverig gelobbyd opdat het officiële bezoek van Kardinaal Rodriguez van Honduras aan EU voorzitter van Rompuy in vraag zou worden gesteld door leden van het Europese parlement. En met resultaat. Europese Parlementsleden Jürgen Klute, Gabrielle Zimmer , Jean- Luc Melenchon en Willy Meyer van de fractie van Verenigd Links (GUE/NGL)uitten hun sterke onenigheid met de aanwezigheid van Oscar Rodriguez Maradiaga binnen de democratische instellingen van de Europese Unie en drongen er afgelopen woensdag bij de voorzitter van de Europese Raad sterk op aan om hem niet te ontmoeten zoals werd gepland.

Wereldsolidariteit heeft als enige Belgische NGO het lef gehad 11.11.11 hierover te interpellieren waardoor er een dialoog opgestart wordt met Caritas over het voorzitterschap van Rodriguez en de onverenigbaarheid hiervan met hun lidmaatschap van een netwerk (11.11.11) dat al een jaar actie voert rond de nefaste gevolgen van de staatsgreep voor de mensenrechten in Honduras.

Ook vond er gisteren op het rond punt van het Schumannplein een protestactie plaats net na de reünie met Van Rompuy, georganiseerd door het Platform voor de Democratie in Honduras.

Francois Houtart, lid van de Ware Commissie van Honduras die opgericht werd door het Platform van de Mensenrechten en ondersteund en erkend wordt door Nationale Front van Volksverzet schreef ook nog een vlammeende brief gericht naar Van Rompuy . Te lezen op:

<http://democratie-honduras.blogspot.com/>

De ietwat late verontwaardiging zorgde dan tóch nog voor een aantal hoognodige acties !

Adelante , adelante ...la lucha es constante!